

מה:

עין משפט
נר מצוה

זא א מיי פֿ״ט מהל' רוחֿ
 הלכה יא:
 יז ב מיי שם הלכה ה:
 יח ג מיי שם הלכה ח:
 יט ד מיי שם הלכה ד ח
 ופֿ״ן מהל' בית
 הנחירה הלכה יד:
 כ ה ו מיי פֿ״ט מהל'
 רוחֿ הלכה ט:

בא ז מיי' שם הלכה ד
ופ"ד מהל' עבודת
כוכבים הל' ד ופ"ו מהל'
צית הצחירה הלכ' יד
ופי"ד מהל' טומאת נרעת
הלכה יא:

כב ה מ״י פ״ה מהל' ג
זקן ממון הלכ' ג
פס"ח מהל' טומאת מת
הלכה ז טור ח"מ סימן
רע"ד [וטו"ש ע"ד סי'
שסד סעי' ג]:
כג ט מ״י פ"ט מהל'
רוצח הלכה ט י'
כד י מ״י שם הלכה ב
סמ"ע עין עש:
כה כ מ״י שם פ"י הל'
ג

בז ל מיי שם הלכה ז:
בז מ נ מיי שם פ"ט
הלכה ז ג סמוג שם:
בז ס מיי שם פ"י הלכה
ט:
בז ע פ מיי שם פ"ט
הלכה ג:

1. כִּי יִמְצָא חֶלֶל בְּאֶרְצָהּ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיהָ נָתַן לָהּ לְרִשְׁתָּהּ נָפֵל בְּשִׂפְתָהּ לֹא יִשְׁפֹּךְ מִי הַכֹּהֵן: דְּבָרִים כֹּא א

2. וְהָיָה הָעִיר הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל הַחֶלֶל וּלְקַחְוּ זָקְנֵי הָעִיר הַהִוא עִגְלַת בָּקָר אֲשֶׁר לֹא עֲבָד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא מִשְׁכָּה בַעַל:

דברים כא ג
3. עֲלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן
מִמֶּעִי אֲמִי אַתָּה גֹזֵז בְּךָ
תִּהְיֶה תַּמִּיד:

4. גַּי נִזְרָךְ וְהַשְׁלִיכִי
וּשְׂאֵי עַל שָׁפִים קִינָה בִּי
קָמָס יִי וַיִּטֵּשׁ אֶת דֹּר
עֲבָרְתָּהּ: יִרְמִיָּהוּ ז' כט
5. כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ
חַיִּים בְּאֶפְיוֹ מִכָּל אֲשֶׁר
בְּחֶרֶבָה מֵתָה:

בראשית ז כב
6. בַּחֲזוֹת לַךְ שָׂוֹא בִקְסִם
לְךָ בְּזָב לָתֵת אוֹתָךְ אֶל
צִוְּאֵי חֲלָלֵי רְשָׁעִים
אֲשֶׁר בָּא יוֹמָם בַּעַת עֵץ
קֶץ; יִחָזְקֵאל כֹּא לֵד
7. וְעָנּוּ וְאָמְרוּ דִּינוּ לֹא
שִׁפְכוּ אֶת הַדָּם הַזֶּה
וְעֵינֵינוּ לֹא רָאָה;
דְּבָרִים כֹּא ז

תמימה: לחדר מינייהו שלפונתה היא בטמון אצל קף לא פשט לה מינייה דהא אוקימנא טעמא דעליון משום דלחזיק ביה הוא וקף לא ידעינן מאי הוי עלה: **סבורה:** רבנן דבי מדרשא דבעו למיפשט מיניה שלפונתה בטמון דמינן הוא דהכי תנחו אפילו קמא דלחזיק קמא דלחזיק

לדאמך בשדה פרט לטמון וטעמא
מאס דמיין במינו לא הו' טמון: חלל
לא מקרי אלא בכלי ברזל כעין חרב:
וצנולן. ואפי' מפרפר קף וטמון ותלוי:
ומוטל ואלא כפי. דלא הו' קף ולא
טמון ולא תלוי ואפי' הו' אין עורפין
להלל קצעי. אלמא קרא דכתיב
בנעית: חלל יסירא כפי. הקרוצים
אל החלל ועוד חללים טובא למדרש
חלל דוקא ולא חנוק: פרט למצוי.
מדר כנון ספר אז עיר שרובה עובדי
כוכבים: קמ"ל בדפניא ב'ו'. והכי
קאמר נמצא סמוך לעיר שאין בה ד"ד
אין מודדין אל האל לעיר שיש בה ד"ד
מוודדין איוז היא עיר שיש בה ד"ד
קרוצה לו ואי לא הדר מניא הוה
אמינא אין מודדין כלל: ס"ל ולקוח
זקני העיר מכל מקום. דהאי העיר
קרא ימירא הוא דמני למכתב
(ס) והימא העיר הקרוצה אל החלל
ולקוח זקניה עגלת צקר:
מרתנא' מכוון. מנומנא שאין
קרוצה לו מוז אפי' כמלא חוט:
ואין ירושלים ב'ו'. מפרש טעמא
בצמג': מולידין הראש אלל הגוף.
בצמג' מפרש למאי הלכתא מולידין:
גב' אפשר למנאס. אפשר לבין
המדה ואמת מדרו שאין זו קרוצה
לו מוז כלל והוה להו שמיין קרובות:
וקאסר. נמי קרוצה דכתיב צקרא
אפילו קרובות צמשמע * כמו ובהמה

[illegible]

הגוף דממוקם שנמלא הגוף שם נרץ
למדות ויציאו הראש לכלל והא ממקמי
כו': קנה מקומו. לקוברו שם דזה
אחד מ' תנאים שהנה יהושע צפרק
מרובה (צ"ק דף פא.). עיקר חיסוף
כו'. הלכך עיקר כלל מיקרי ומודלין
מניה כדכתיב: אל הערים אשר
סביבות החלל: אשה גווי. אשה
מראשית יצרת ראשי מחילה דגוי לישנא
דרישא כמו גוי מורקט שער ראשך
תלשי וגלי ראשך: אפילו סימא אבא
שאלו כר' עקיבא סבירא ליה:
מ"ט דרבי אליעזר בן יעקב. דאמר
מן הלאור הוא קרוי חלל: דכתיב
אל נאורי חללי רשעים. והלכך
ממנו מודלין כדכתיב אל החלל:
בתנאי נפשו וזני ירושלים נו'.

ש'אין עליהם אלא למדוד כדמכיש' ויאלו
זקנין וסופטיק' ומדדו: ואע"פ שאינו
אין כשר. דלא כמיז ביה עיבובא ולא
נאמר אלא למדוד: בקופין. כמין
סבין גדול: מאחרים. ממול ערפיה:
מקומה אסור. לעולם: ומוסר
לפרוק שם פשען. דוקא נקט עבודה
שאניה בגופה של קרקע כדמפרש
בגמרא^א: לא בא לידינו ופטרנוהו.
בגמ'^ב מפרש בלא מוזנות והיינו ידינו
לא שפכו לא נהרג על ידינו שפטרנוהו
בלא מוזנות והולך לנטקס את
הזכרות ועל ^ג כך נהרג: בלא
ראינוהו והנחנוהו. יחיד: בלא
חבורה והיינו ועיינו לא ראו:
והכהנים

בדין אלא לעיר שיש בה בית דין הא קא משמע
ב"ד שמניחין אותה * ומורדין לעיר שיש בה בית
דנמצא * מכון בין שתי עירות שתיהן מביאות שתי
ערופה נמצא ראשו במקום אחד וגופו במקום אחר
ומה ה'הגוף אצל הראש * מאין היו מורדין רבי אליעזר
עקב אומר במקום שנעשה חלל מצוארו: **גמ'** מאי
נפילו קרובות: ואין ירושלים מביאה עגלה ערופה:
לשבטים: נמצא ראשו במקום כו': במאי קמפלגי
אין היו מורדין מכלל דרישא לא במדידה עסקין
קאמר לקוברי * קנה מקומו והיכא דנמצא ראשו
הגוף דברי ר' אליעזר ר' עקיבא אומר *הגוף אצל
רישא דנאדי ונפיל ימר סבר רישא היכא דנפיל נפיל
פלגי מר סבר עיקר חיותא באפיה ומר סבר עיקר
מראשו וכן הוא אומר *ממע' אמי אתה גוזי ואומר
ח שרשו אילך ואילך אפילו תימא אבא שאול ע"כ לא
ינעיתה מיתצר אבל לענין חיותא דכולי עלמא באפיה
אליעזר בן יעקב אומר במקום שנעשה חלל מצוארו:
יתך אל צוארי חללי רשעים: **מתני'** נפטרו זקני
אשר בלא משכה בעול * ואין המום פוסל בה * ומורדין
יתן כשר יעורפין אותה בקופיץ מאחוריה * ומקומה
שם אבנים * זקני אותה העיר רוחצין את ידיהן במים
ת הדרם הזה וענינו לא ראו * וכי על דעתינו עלתה
רנוהו * (בלא מזון) ולא ראינוהו והנחנוהו (בלא לוייה)
והכהנים

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין פו. ועי' תוס' שם ד"ה מומנא ערקי ל: (ב) צבורות ז: סוספתא דגניעס פ"ד (ג) יומא כב: (ד) צפ: פ"ד (ה) סנהדרין יב: וצמנה דוכת, (ו) יומא יב: מנגלה כו, (ז) צ"ק פא: (ח) ירושין (ט) דברי מו: (י) יומא פה, (יא) ע"ל לא: (יב) ירושלמי וצ"ל (יג) גסר' וכו' דרש' כאן ועי' תיר"ט, (יד) דברים כא, (טו) צפ"א: מראש, (טז) רימיה ז, (יז) דברים כא, (יח) לקמן מו: (יט) [שם]

הגהות הב"ח

(א) גמ' שלא בא לידינו
כ"ל ותיבת על נמחק:
(ב) רש"י ד"ה ת"ל וכו'
למכתב והיה העיר:
(ג) ד"ה וקסבר וכו' והוא
(והוא) ליה למימר יציאו
נ"ב הכי איתא בפי' שני
דכזורות דף יח: (ד) ד"ה
לא בא וכו' ועל ידי כך
נהרג:

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]